

1^ο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο
ΕΛΕΠΑΤΤ 2020-2021

Το βιβλίο της Χριστίνας

ΧΑΛΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΠΕ70

**Εξατομικευμένο πρόγραμμα αναγνωστικής δεξιότητας σε
μαθήτρια Ειδικού σχολείου με εγκεφαλική παράλυση και
σπαστική τετραπληγία**

Μελέτη περίπτωσης

Περιγραφή ιδέας και υλοποίηση προγράμματος

Η δημιουργία του βιβλίου που αποτέλεσε το εξατομικευμένο πρόγραμμα της μαθήτριας βασίστηκε σε επιλογή ποιημάτων από το Ανθολόγιο της Α' και Β' τάξης δημοτικού. Η ποίηση αποτελεί ένα από τα ιδιαίτερα ενδιαφέροντά της και έχει την ικανότητα να μαθαίνει ένα ποίημα με την πρώτη ανάγνωση καθώς και λέξεις του ποιήματος που παρουσιάζουν αναπτυγμένο βαθμό δυσκολίας. Η ιδέα αυτή αποτέλεσε κίνητρο και προσέλκυσε το ενδιαφέρον της γύρω από το βιβλίο και τις δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν.

Παιδαγωγικοί στόχοι

- Να αποκτήσει ενδιαφέρον ξανά σε ένα αντικείμενο μάθησης (ανάγνωση) περιορίζοντας την άρνηση και τις εμμονές.
- Να επιτευχτεί η εκμάθηση λέξεων με ολική μέθοδο και η αναγνώρισή τους σε φραστικά σύνολα.
- Να αναδυθεί η αναγνωστική δεξιότητα και να την ενισχύσει αφού είχε κατακτήσει το συλλαβισμό από το παρελθόν.
- Να εμπλουτίσει το λεξιλόγιο.
- Να ενισχυθούν οι νοητικές λειτουργίες όπως η προσοχή, η αντίληψη και η μνήμη.

Από το Ανθολόγιο επελέγησαν κυρίως ποιήματα και ένα κείμενο για να δοθούν οι λέξεις ολικά και να είναι έτσι νοηματικά πλαισιωμένες προκειμένου να σταθεροποιηθούν στη μνήμη της με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Παράλληλα δόθηκαν ολικά και λέξεις ξεκομμένες από το κείμενο οι οποίες ήταν λειτουργικές για τη δημιουργία συγκεκριμένων προτάσεων.

Οι λέξεις που έμαθε με ολική μέθοδο οι οποίες ήταν ενταγμένες στο πλαίσιο των ποιημάτων είναι: *Μαργαρίτα, κάθε μέρα, γελαστή, μεγάλη, σοφός, δελφίνια, μία κορδέλα, μία πιπεριά, μπαλόνια, δέντρο, αστέρι, εφήνη, το παιδάκι.*

Λέξεις που δόθηκαν ξεκομμένες από κείμενο: *Χριστίνα, ο μπέμπης, η μπέμπα, έχει, και, την, της, στον, είναι, εγώ, εσύ, είμαι, είσαι, αγαπώ, παίζει, έλεγε.*

Δόθηκε ξεχωριστά η εκμάθηση των δίψηφων : μπ, ντ, ει και αι. Ακολούθησε εξάσκηση με λέξεις δισύλλαβες, τρισύλλαβες και φράσεις που περιείχαν αυτά τα δίψηφα μόνο.

Οι λέξεις που δόθηκαν για ανάγνωση σε προτάσεις κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς ήταν διαβαθμισμένης δυσκολίας. Αρχικά ανακάλυπτε εύκολα σε διάστημα δύο βδομάδων λέξεις δισύλλαβες της μορφής ένα σύμφωνο με φωνήεν. Αυτές ήταν λέξεις άγνωστες -όπως τις ονομάσαμε- οι οποίες ήταν ενταγμένες σε μια πρόταση με τη λέξη που είχε μάθει ολικά. Δυσκολευόταν πάρα πολύ σε λέξεις δισύλλαβες όπου η μία συλλαβή αποτελούνταν από φωνήεν και η άλλη με τη μορφή σύμφωνο -φωνήεν, όπως η λέξη ένα. Δόθηκε μεγάλη βαρύτητα στην εξάσκηση τέτοιων λέξεων.

Επιπλέον λέξεις με όμοια επαναλαμβανόμενη συλλαβή (μαμά) ή με επαναλαμβανομένη όμοια ηχητικά συλλαβή με διαφορετική γραφή (Κική, Φιφή) δεν τις διάβαζε. Επίσης εξασκήθηκε στις μονοσύλλαβες όπως της, την, στον αφού έπρεπε να προφέρει το γράμμα στο τέλος με πολύ εξάσκηση.

Στο δεύτερο τρίμηνο και ως τη λήξη της χρονιάς εξασκηθήκαμε σε τρισύλλαβες τις οποίες δεν μπορούσε να διαβάσει. Ξεκινούσαμε με συλλαβισμό αλλά στο τέλος δεν ανακάλυπτε τη λέξη. Χρειάστηκε πολύ επιμονή και διαρκή τροφοδότηση να ξεπερνάει τις δυσκολίες. Ειδικά σε λέξεις που ξεκινούσαν με πρώτη συλλαβή φωνήεν (έλεγε). Κάποιες λέξεις από αυτές που αναφέρθηκαν δόθηκαν ολικά ως ξεκομμένες από το κείμενο αφού η εικόνα των λέξεων ολόκληρη τη διευκόλυνε να τις συγκρατεί στη μνήμη της καλύτερα.

Το βιβλίο περιλαμβάνει δύο κύρια μέρη. Το πρώτο αποτελείται από την εικόνα και μία ερώτηση. Η απάντηση είναι η λέξη που έπρεπε να μάθει. Η ερώτηση τις περισσότερες φορές προκύπτει από το ίδιο το ποίημα ή είναι ουδέτερη αφού στόχος είναι η εκμάθηση της λέξης ολικά. Το δεύτερο μέρος αποτελείται από την εικόνα την οποία καλείται να περιγράψει και από την ανάγνωση των προτάσεων -από μία έως τρεις- με τη χρήση λεξιλογίου που εξοικειώθηκε αφενός και αφετέρου με τις λέξεις ολικά δοσμένες μέσα στις προτάσεις.

Τα βήματα που ακολουθήθηκαν κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας ήταν:

1^ο Βήμα: Επικοινωνία.

Η συζήτηση εξελίσσονταν σε θέματα που άπτονται του χρόνου. Οι ερωτήσεις ήταν της μορφής: Τι έκανες χθες; Ποιους συνάντησες; Πώς τα πέρασες; Τώρα πού είμαστε; Τι θα κάνουμε;

Της δόθηκε χώρος γενικότερα για την προσωπική της έκφραση σε ένα αυστηρά οριοθετημένο χρόνο αλλά με παιγνιώδη τρόπο.

2^ο Βήμα: Ανθολόγιο.

Επιλογή ποιήματος και ανάγνωση. Ακολουθούσαν ερωτήσεις που οι απαντήσεις απαιτούσαν το υποκείμενο και το αντικείμενο καθώς και απαντήσεις στις λέξεις πού, πότε, πώς.

3^ο Βήμα: Γραφή

Γραφή της λέξης ολικά δοσμένης πρώτα σε καρτέλα και μετά στο τετράδιο. Η μαθήτριά παρακινούνταν να πιάσει το μολύβι και να γράψουμε μαζί τη λέξη εστιάζοντας το βλέμμα στη γραφή. Γράφαμε ένα- ένα τα γράμματα και ταυτόχρονα τα απέδιδε φωνητικά, αφού άκουγε πρώτα τη φωνητική απόδοση.

4^ο Βήμα: Ανάγνωση

Ανάγνωση φράσεων και προτάσεων με τη λέξη που δινόταν ολικά για την εμπέδωσή της.

5^ο Βήμα: Ηχογράφηση

Ηχογράφηση του ποιήματος.

Το τελευταίο βήμα της διδασκαλίας γινόταν για την χαλάρωση και την ξεκούρασή της. Επιπλέον της άρεσε πολύ αυτή η διαδικασία, μέθοδος οικεία στη μαθήτριά. Η ηχογράφηση ήταν πάντα ένα από τα ειδικά της ενδιαφέροντα.

Συμπερασματικά :

Η μαθήτριά παρουσίασε αξιοσημείωτη πρόοδο σε σχέση με τους στόχους του προγράμματος. Σημαντικό είναι ότι μέσα από αυτή τη μαθησιακή και γνωστική διαδικασία αντιμετωπίστηκαν εν μέρει συμπεριφοριστικές δυσκολίες με υπομονή, επιμονή και με διαρκείς παρεμβάσεις επαναφοράς της στο μαθησιακό αντικείμενο. Παράλληλα απέκτησε μια νέα ενασχόληση στη καθημερινή της ρουτίνα αφού ασχολούνταν με την ανάγνωση τόσο στο σχολείο όσο και στο σπίτι με υλικό που της δίνονταν κάθε φορά.

*Η δασκάλα του τμήματος
Κωνσταντίνα Χαλούλου*

Παρουσίαση βιβλίου

Επιλογή ποιημάτων και κειμένων από το Ανθολόγιο Α' & Β' Δημοτικού

1. Μιχάλης Στασινόπουλος, **Η Μαργαρίτα** (ποίημα)
2. Βασίλης Ρώτας, **Ο παππούλης** (ποίημα)
3. Μαρία Γουμενοπούλου, **Η γελαστή οικογένεια** (ποίημα)
4. Ζαχαρίας Παπαντωνίου, **Ο παπαγάλος** (ποίημα)
5. Μαρία Φραγκιά, **Ξ... όπως ξιφίας**
6. Ντίνα Χατζηνικολάου, **Τα παιχνίδια του αγέρα** (ποίημα)
7. Γιώργης Κρόκος, **Συμφωνία μ' ένα δέντρο** (ποίημα)
8. Ευγένιος Τριβιζάς, **Η πινεζοβροχή** (έμμετρη ιστορία)
9. Β.Δ. Αναγνωστόπουλος, **Τα δελφίνια** (ποίημα)
10. Ρένα Καρθαίου, **Χριστουγεννιάτικο δέντρο** (ποίημα)
11. Έλλη Αλεξίου, **Ο χιονάνθρωπος** (ποίημα)
12. Γιώργος Μαρίνος, **Όταν κάνουνε πόλεμο** (ποίημα)
13. Χάρης Σακελλαρίου, **Ήρθε η Πασχαλιά** (ποίημα)

*Σημείωση: Οι λέξεις ο μπέμπης και η μπέμπα δόθηκαν ως ξεκομμένες. Δεν εντάσσονταν σε κείμενο ή ποίημα. Έτσι ονομάσαμε τα κουκλάκια της μαθήτριάς.

Η Μαργαρίτα

ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙ

Η μικρούλα η μικρή

Μαργαρίτα

να διαβάσει δεν μπορεί
άλφα βήτα.

Στα ματάκια της κυλά
ένα δάκρυ,
το βιβλίο της πετά
σε μian άκρη.

Το ποδάρι της χτυπά
και φωνάζει,
την κοιτάζουν τα παιδιά
κάνουν χάζι.

Να διαβάσει δεν μπορεί
άλφα βήτα,
αχ! τι άταχτο παιδί,
Μαργαρίτα!

Μιχάλης Στασινόπουλος

Πώς σε λένε;

Μαργαρίτα

Ο παππούλης

Ο παππούλης σαν κοπέλι*
κάθε μέρα πάει στ' αμπέλι.
Το σκαλίζει, το ποτίζει
και το διπλοκαθαρίζει.
Και το Μάη με τους ανθούς
κορφοκόβει τους βλαστούς.
Κι ως να διπλοξεφυλλίσει,
η αγουρίδα* έχει γυαλίσει.
Τώρα φέρνει στο μαντίλι
κόκκινο γλυκό σταφύλι.
Τώρα κάθετα δραγάτης*
ο παππούς ανοιχτομάτης
και του πάμε το φαΐ του
και μας δίνει την ευχή του
μας φιλεύει* και σταφύλια
σε καλάθια, σε μαντίλια.

Βασίλης Ρώτας

Πότε ο παππούλης πηγαίνει στο αμπέλι;

κάθε μέρα

Ποιος είναι;

Ο μπέμπης

Ποια είναι;

Η μπέμπα

Η γελαστή οικογένεια

Πάνω στ' άσπρο το χαρτί
ζωγραφίζω ένα σπιτάκι,
καναπέ χαλί και τζάκι.
Καθιστούς στον καναπέ
σχεδιάζω έναν πατέρα
δυο παιδιά και μια μητέρα.
Κι επειδή θέλω πολύ
να φανεί στη ζωγραφιά μου
η χαρά που 'χει η καρδιά μου
των χειλιών τις άκρες κάνω
προς τα πάνω να κοιτάνε
κι έτσι όλοι τους γελάνε.

Μαρία Γουμενοπούλου

Τι είναι η οικογένεια;

γελαστή

Ο παπαγάλος

Σαν έμαθε τη λέξη «καλησπέρα» ο παπαγάλος, είπε ξαφνικά: «Είμαι σοφός, γνωρίζω ελληνικά. Τι κάθομαι εδώ πέρα;» Την πράσινη ζακέτα του φορεί και στο συνέδριο των πουλιών πηγαίνει για να τους πει μια γνώμη φωτισμένη. Παίρνει μια στάση λίγο σοβαρή, ξεροβήχει, κοιτάζει λίγο πέρα, και τους λέει: «Καλησπέρα». Ο λόγος του θαυμάστηκε πολύ. «Τι διαβασμένος, λένε, παπαγάλος! Θα 'ναι σοφός αυτός πολύ μεγάλος αφού μπορεί κι ανθρώπινα μιλεί. Απ' τις Ινδίες* φερμένος, ποιος ξέρει πόσα βιβλία μαζί του να 'χει φέρει, με τι σοφούς εμίλησε και πόσα να ξέρει στων γραμματικών τη γλώσσα! – Κυρ παπαγάλε, θα 'χουμε την τύχη ν' ακούσουμε τι λες και παραπέρα;» Ο παπαγάλος βήχει, ξεροβήχει, μα τι να πει, ξανάπε «Καλησπέρα».

Ο παπαγάλος τι είναι;

σοφός

Ξ... όπως ξιφίας

Ο Ξέρξης ο ξιφίας γύρισε μια μέρα πολύ στενοχωρημένος από το σχολείο του. Δεν έφαγε τίποτα για μεσημεριανό και κλείστηκε στο δωμάτιό του. Αυτό ήταν πράγματι παράξενο γι' αυτόν, αφού όλοι γνώριζαν πόσο λιχούδης και γελαστός ήταν.

Η μαμά του, λοιπόν, επειδή κατάλαβε πως κάτι σοβαρό του συμβαίνει, μπήκε σιγά σιγά στο δωμάτιό του και τον βρήκε να κλαίει ξαπλωμένος στο κρεβάτι του.

•Τι έχεις, αγοράκι μου; ρώτησε, παίρνοντάς τον αγκαλιά.

•Αχ, μανούλα μου... Όλοι στο σχολείο με κοροϊδεύουν για τη μεγάλη σουβλερή μου μύτη! Με φωνάζουν μυτόγκα και δε θέλουν να παίζουν μαζί μου, γιατί φοβούνται, λένε, πως θα τους χτυπήσω...

Ούτε κανείς κάθεται μαζί μου στο ίδιο θρανίο, για να μην του σκίσω, λένε, την ποδιά... Κι όλο χαζοαστεία κάνουν με τη μύτη μου: Προχτές, ας πούμε, που έβρεχε, ήρθαν όλοι με ένα μανταλάκι στο χέρι κι όταν τους ρώτησε η δασκάλα μας τι το θέλανε, βάλανε τα γέλια και της απαντήσανε πως θα κρεμούσαν τα βρεγμένα ρούχα τους στη μύτη μου να τα στεγνώ-

σουν! Χτες πάλι, όταν στο μάθημα της ιστορίας ρωτούσε η δασκάλα πώς βυθίστηκε ο Τιτανικός, πετάχτηκε το μελανούρι και φώναξε περιπαιχτικά: Μήπως περνούσε ο Ξέρξης

από δίπλα του; Κι όλοι σκάσανε στα γέλια! Αλλά το χειρότερο έγινε σήμερα:

Όταν με ρώτησε η δασκάλα τι δώρο θέλω να μου φέρει ο Αϊ-Βασίλης, πριν προλάβω ν' απαντήσω, άρχισαν όλοι να φωνάζουν:

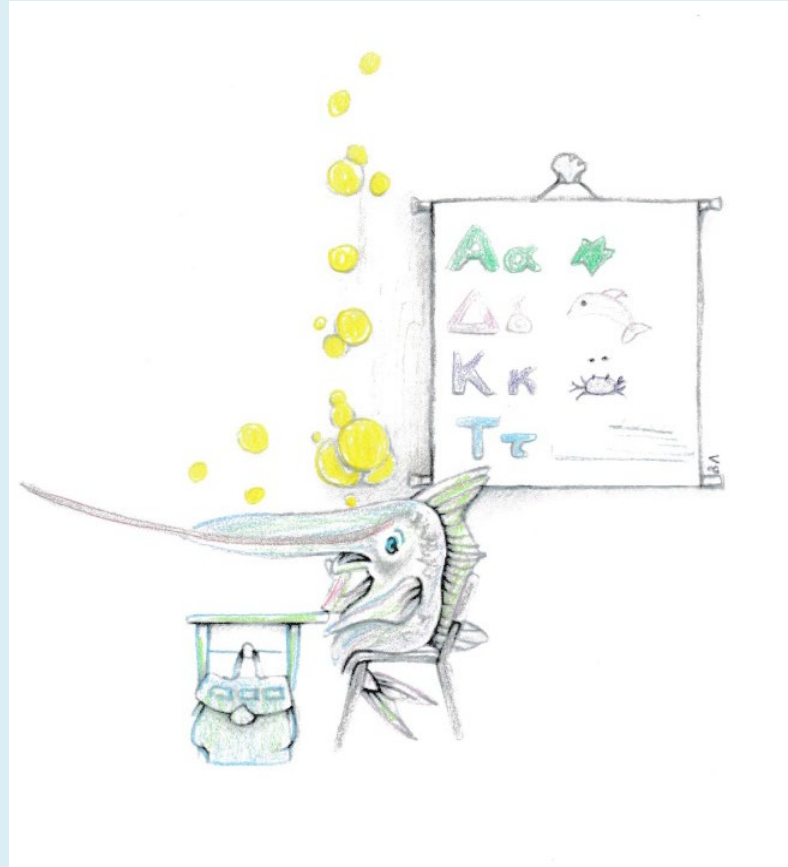
Ένα τεράστιο άσπρο σεντόνι!

Ένα τεράστιο άσπρο σεντόνι! Και γιατί, παρακαλώ, σεντόνι; ρώτησε απορημένη η δασκάλα. Για να σκουπίζει τη μύτη όταν συναχώνεται... φώναξαν τα παλιόπαιδα και τρελάθηκαν στα γέλια... Αυτό ήταν, δεν αντέχω άλλο! Δε θα ξαναπάω σχολείο ποτέ πια, είπε ο Ξέρξης και ξανάρχισε να κλαίει. – Αυτό θα είναι πολύ κουτό από μέρους σου, μικρέ μου, του είπε η μαμά του, γιατί έτσι ούτε γράμματα θα μάθεις, ούτε και την αξία της μύτης σου θα αποδείξεις! – Και τι αξία μπορεί να έχει η τεράστια, σουβλερή μου μύτη; ρώτησε ο Ξέρξης, σταματώντας αμέσως το κλάμα του. – Αυτό θα σε αφήσω να το ανακαλύψεις μόνος σου, όταν έρθει η κατάλληλη ώρα... [...] Την άλλη μέρα ο Ξέρξης ξεκίνησε αποφασιστικά για το σχολείο του, όταν, στα μισά του δρόμου, άκουσε σπαραχτικές φωνές να καλούν σε βοήθεια και οι φωνές αυτές έρχονταν ακριβώς από τη μεριά του σχολείου! Δίνει μια με τη δυνατή ουρά του, χιμάει σαν βολίδα μπροστά, πλησιάζει και τι να δει; Ένα πελώριο δίχτυ, αυτό που οι άνθρωποι λένε «τράτα», σάρωνε χωρίς έλεος το βυθό, φυλακίζοντας προς το θάνατο ό,τι έβρισκε στο διάβα του. Και μέσα βρίσκονταν η δασκάλα κι όλοι οι συμμαθητές του! Καθόλου δε δίστασε ο Ξιφίας: ορμάει πάνω στο δίχτυ και χρατς χρουτς! το ξεσκίζει με την κοφτερή του μύτη, λευτερώνοντάς τους όλους...

Μαρία Φραγκιά

Τι είναι η μύτη του ξιφία;

μεγάλη

Τα παιχνίδια του αγέρα

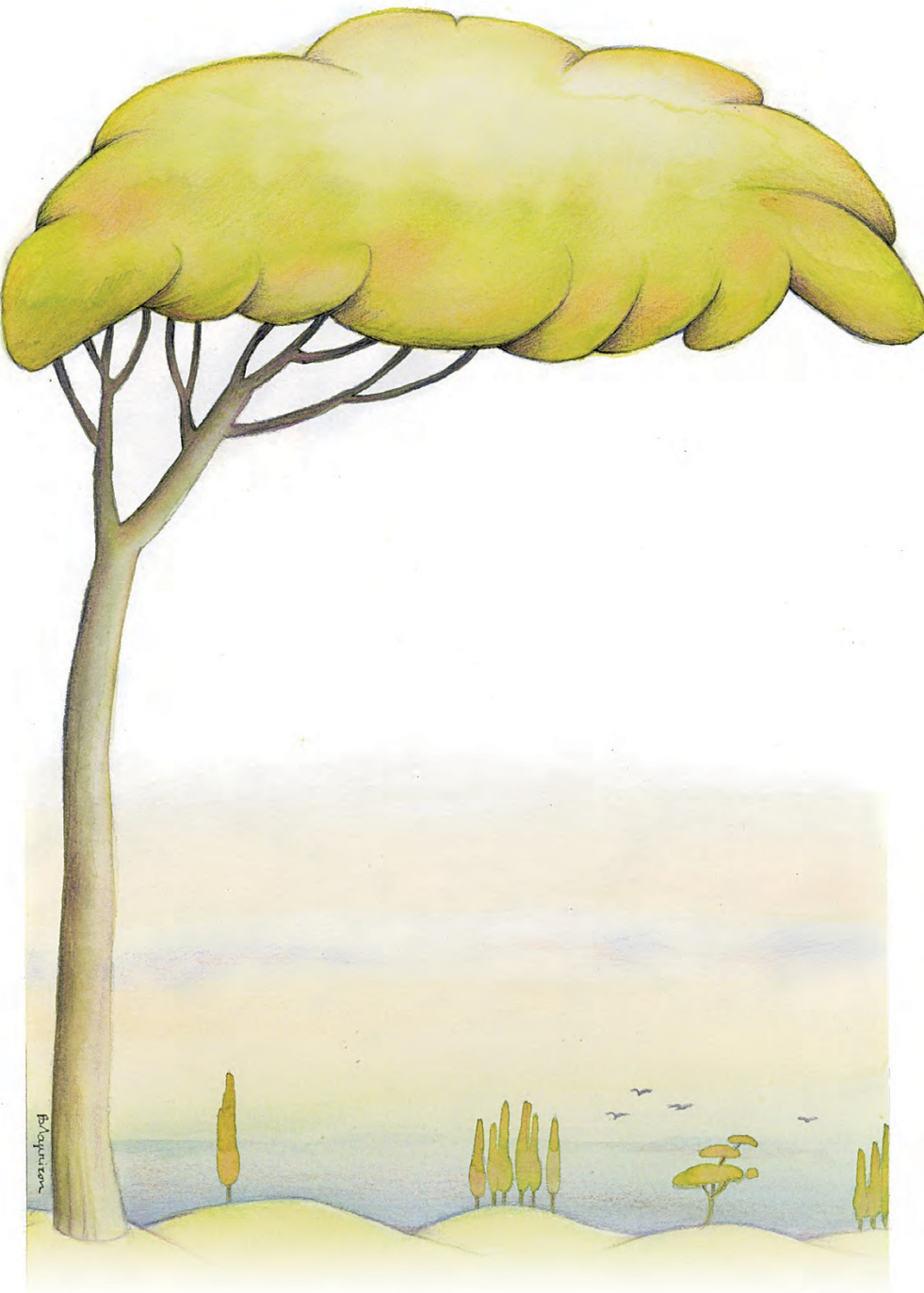
Τρέλες που κάνει σήμερα τ' αγέρι!
Δέντρα, λουλούδια, γίνανε άνω κάτω.
Μου βούτηξε το κέντημα απ' το χέρι
και σκέπασε τον κοιμισμένο γάτο.
Τα ρούχα τ' απλωμένα, κούνια μπέλα...
Φτερούγισε το σάλι της γιαγιάς.
Και να η μεταξωτή μου ροζ **κορδέλα**
φιογκάκι στην κορφή της λεμονιάς.
Τι κέφια που 'χει σήμερα τ' αγέρι!
Ποτήρια σπάει, στα πιάτα μας βουτά
κι η εφημερίδα, απ' του παππού το χέρι,
τρελό πουλί, στα σύννεφα πετά!

Ντίνα Χατζηνικολάου

Τι πήρε ο αγέρας;

μία κορδέλα

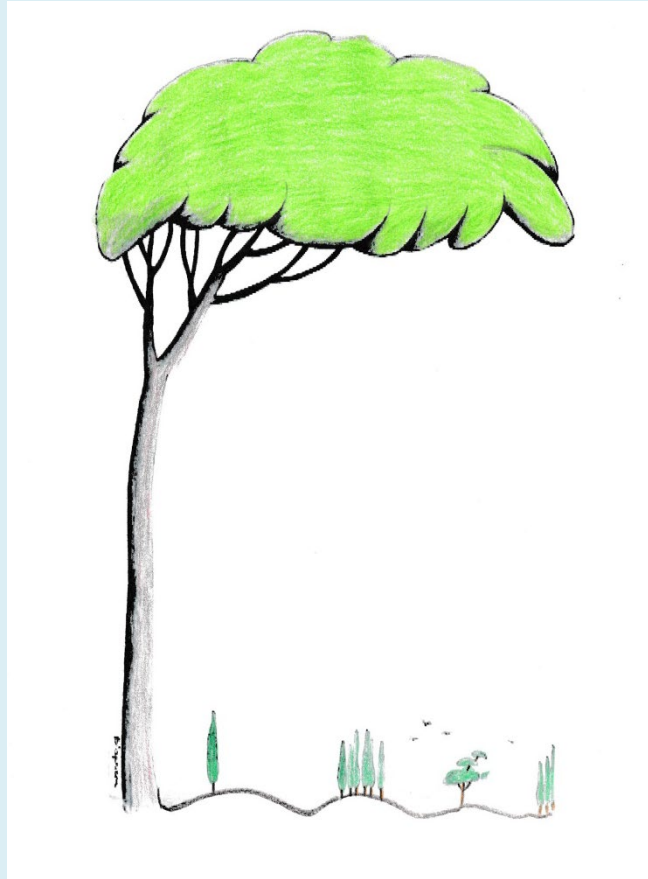

Συμφωνία μ' ένα δέντρο

Έχω φίλο μου πιστό
ένα δέντρο φουντωτό.
Συμφωνία του 'χω κάνει
με χαρτί και με μελάνι.
Να του δίνω εγώ νερό.
Να μου δίνει αυτό χορό.
Να παινεύω τα πουλιά του.
Να του λέω σ' αγαπώ.
Να μου δίνει τον καρπό.
Ν' αγκαλιάζω τον κορμό του.
Να με λέει κι αδερφό του.
Και να ζήσουμε μαζί
όσο ζω κι όσο θα ζει.

Γιώργης Κρόκος

Τι βλέπεις;

ένα δέντρο

Η πινεζοβροχή

Όταν βρέχει πινέζες
στην Μπαλονοχώρα
κι η πινεζοψιχάλα
γίνεται πινεζομπόρα,
κι η πινεζομπόρα
γίνεται σωστός
πινεζοκατακλυσμός
και πέφτουν οι πινέζες
απ' τα σύννεφα με φόρα
και βροντάει και βροντάει
κι η βροχή δε σταματάει,
τα μπαλόνια τα καημένα
τρέχουν στους δρόμους
φοβισμένα, αλαλιασμένα
και στο δάκρυ
βουτηγμένα!
[...] Άλλα κρύβονται εδώ
άλλα κρύβονται εκεί
ένα ένα και πολλά μαζί
κάτω από συκιές
και μουσμουλιές.

[...] Δηλαδή όπου βρούνε
απ' τη βροχή για να σωθούνε.
Κι αν κανένα άτυχο μπαλόني
που ρούχα απλώνει στην αυλή
ή χορεύει ή βουτυρώνει
τη φετούλα του στην εξοχή
ή στη στάση περιμένει
το μπαλονοτράμ,
δεν προλάβει
την ομπρέλα του ν' ανοίξει,
ακούγεται ένα... ΜΠΑΜ!
και πέφτει το μπαλόني τέζα
τρυπημένο απ' την πινέζα!
Έρχεται αμέσως το φορείο,
το πηγαίνει στο νοσοκομείο,
και μπαλονογιατροί σοφοί
εγχείρηση του κάνουν πλαστική

και το φουσκώνουν πάλι με
τεχνητή αναπνοή!
– Πού οφείλεται, γιατρέ, ρωτάει,
αυτή μου η αδιαθεσία;
– Στις πινέζες φαίνεται ότι έχεις
μια μικρή ευαισθησία!
Μη σε νοιάζει όμως,
θ' αναρρώσεις
αν στο κρεβάτι σου
ξαπλώσεις,
μείνεις ξαπλωμένο εκεί
ως την άλλη Κυριακή
και μ' ένα φουσερό
παίρνεις αέρα καθαρό
κάθε μέρα το πρωί!

Αυτά κι άλλα πολλά
ωραία πάντα και τρελά
συμβαίνουν το χειμώνα
στην Μπαλονοχώρα,
αλλά
όταν σταματάει
η πινεζομπόρα,
όλα τα μπαλόνια
κάνουν ολόθερμη ευχή
ποτέ, ποτέ
μην ξαναβρέξει
πινεζοβροχή!

Ευγένιος Τριβιζάς

Τι έχει η Μπαλονοχώρα;

μπαλόνια

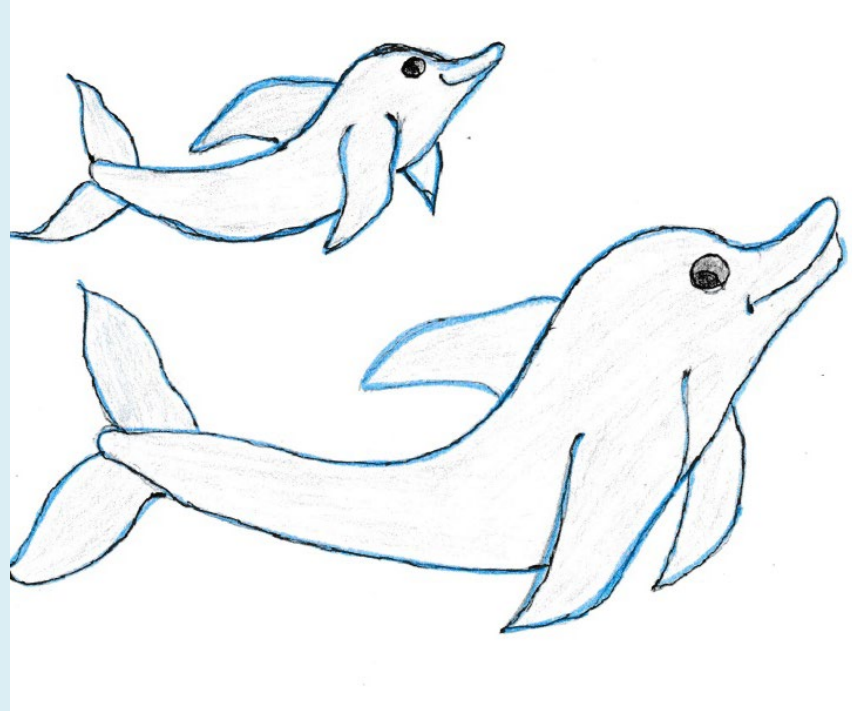

Τα δελφίνια

Τα δελφίνια στο χαρτί
του νερού χαρταετοί.
Όλο πήδους και ναζάκια
χρυσοφτέρουγα
ναυτάκια παίζουν και
ασφυκτιούν έξω στη
ζωή να βγουν
με φωνές και με
τραγούδια με σημαίες
και λουλούδια

Β.Δ. Αναγνωστόπουλος

Τι είναι αυτά;

δελφίνια

Χριστουγεννιάτικο δέντρο

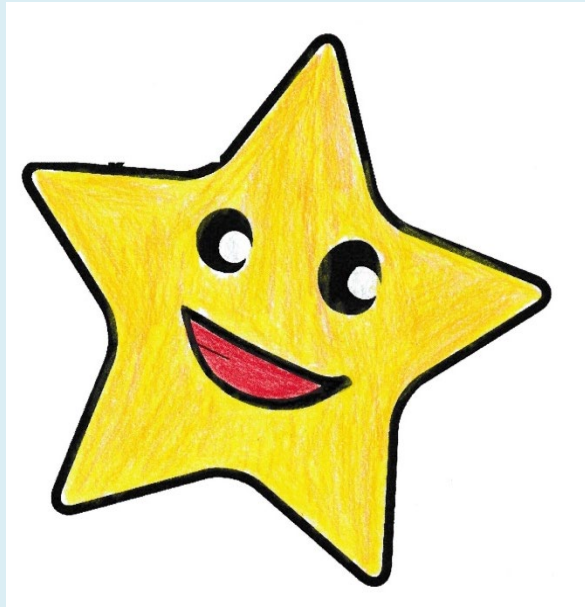
Καμπανούλες, καμπανούλες
κρεμαστές μικρές χαρούλες,
και μπαμπάκι αντί για χιόνια
στα μικρά του δέντρου κλώνια.

Μπάλες μπάλες και κεράκια κι
αναμμένα φαναράκια, και
παιχνίδια κι αγγελούδια κι
άλλα χίλια δυο καλούδια.

Κάτω χαμηλά στη βάση
μάγοι και βοσκοί έχουν φτάσει
και προς της κορφής τα μέρη
φέγγει λαμπερό ένα αστέρι.

Ρένα Καρθαίου

Τι φέγγει ψηλά στο χριστουγεννιάτικο δέντρο;

ένα αστέρι

Ο χιονάνθρωπος

Πιπεριά για μύτη
κάρβουνα για μάτια
για τα δυο του χέρια
ξύλα δυο κομμάτια.
Να, και για καπέλο
για παλιοκανάτα,
κοντοστρουμπουλάτος*
σαν χοντροπατάτα.
Όσοι θα περνούνε
και θα τον κοιτάζουν
Θα χαμογελούνε...
Και θα
τον...θαυμάζουν.

Έλλη Αλεξίου

βλ

Τι έχει για μύτη ο χιονάνθρωπος;

μία πιπεριά

Όταν κάνουμε πόλεμο

Όταν κάνουνε πόλεμο
η γη έχει πονόλαιμο
πονάει η καρδιά της
και κλαίνε τα παιδιά της
κι όλο κάνουνε πόλεμο
κι άντε με τον πονόλαιμο
τον άρρωστο λαιμό της
από τον πόλεμό της.
Ενάντια στον πονόλαιμο
στον πόνο και τον πόλεμο
υπάρχει μια ασπιρίνη
άνθρωποι, πέστε **ΕΙΡΗΝΗ**.

Γιώργος Μαρίνος

Τι λέμε στον πόλεμο;

ειρήνη

Έρθε η Πασχαλιά

- Έρθε η πασχαλιά!
λένε τα πουλιά
πάνω στα κλαδάκια.
- Έρθε η πασχαλιά
λεν όλο χαρά
και τα λουλουδάκια.
- Έρθε η πασχαλιά!
λέει, καθώς κυλά
και το ποταμάκι.
- Έρθε η πασχαλιά!
και τσουγκρίζει αυγά
το μικρό παιδάκι.

Χάρης Σακελλαρίου

Ποιος θα τσουγκρίσει αυγά;

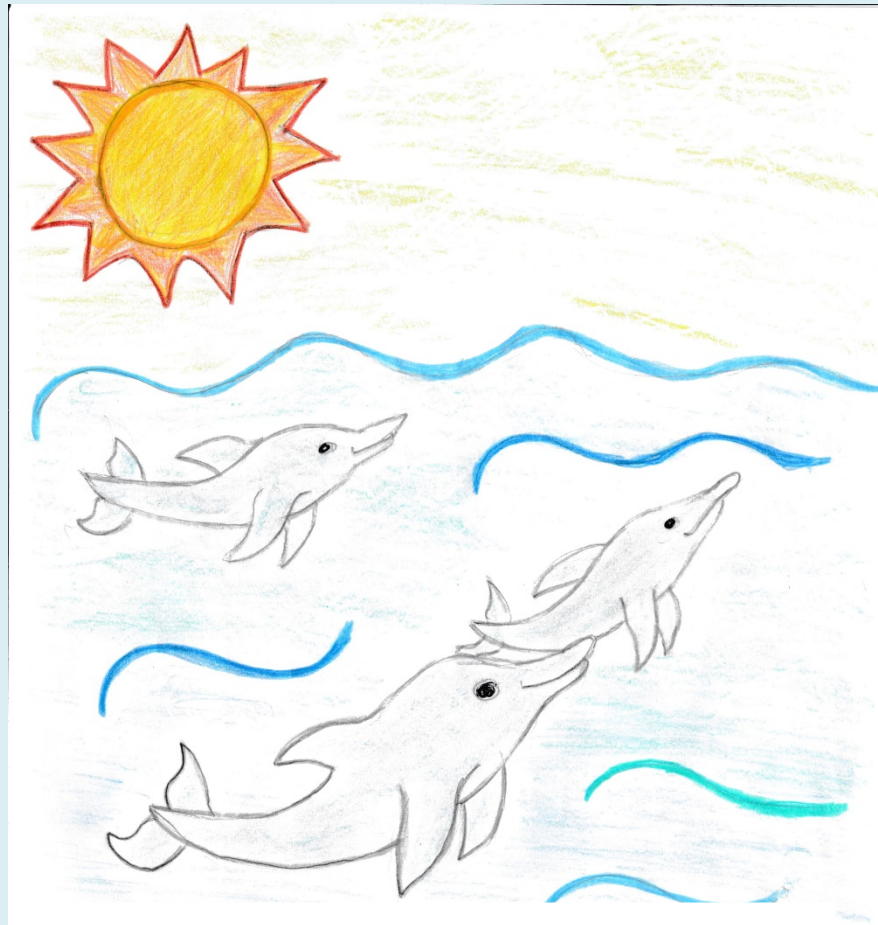

το παιδάκι

**Περιγράφω την εικόνα και
διαβάζω το κείμενο**

**Η Χριστίνα και η Μαργαρίτα είναι φίλες.
Κάθε μέρα είναι μαζί.**

**Σήμερα η μέρα είναι καλή.
Θα πάνε στα δελφίνια.**

**Μετά η Χριστίνα θα πάει να δει
τον μπέμπη και την μπέμπα.**

**Να και η Ειρήνη με τη Μαρίνα. Εγώ αγαπώ
πολύ τη Μαρίνα, έλεγε η Ειρήνη.**

**Η Φανή η γελαστή είναι φίλη της Ειρήνης.
Πετάει τα μπαλόνια και έχει χαρά μεγάλη.**

Η Κική είναι φίλη της Μαρίνας. Παίζει με την γάτα της. Έχει και μία κορδέλα στο χέρι της.

**Η μαμά της Φανής πήγε στον κήπο. Θα κόψει
μία πιπεριά και θα την βάλει στο φαγητό.**

Εγώ είμαι ο Μίμης ο φίλος της Κικής και εσύ είσαι η Φιφή. Σε είδα στον κήπο με το γατάκι.

Ο Μίμης είδε ένα όνειρο. Ένα πολύ ψηλό δέντρο κοντά σε ένα αστέρι.

**Ο παπαγάλος της Φιφής είναι σοφός.
Είδε το Μίμη και είπε τη λέξη παιδάκι.**